

ת"פ 33727/01/18 - מדינת ישראל נגד ש' א', ז' ש' ח'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33727-01-18 מדינת ישראל נ' אדוט ואח'

לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אברהם שי

נגד

הנאשמות 1. ש' א'

2. ז' ש' ח'

נאשמות 1-2 ע"י ב"כ עו"ד

שמרית צור

3. קארין עזרא

ע"י ב"כ עו"ד אור בניאון

4. לימור רביבו

ע"י ב"כ עו"ד קובי אוחנה

5. מירית דבורה

ע"י ב"כ עו"ד משה קשלס

6. מרים מוראדי

ע"י ב"כ עו"ד רונן לוי

גזר דין בעניין נאשמת 1

1. ביום 20/7/2020 הודתה נאשמת 1 בעובדות כתב האישום המתוקן שיפורטו בהמשך.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולות הפרטים הבאים:

בחלק הכללי צוין כי במועד המצוין בכתב האישום הועסקה הגברת ש' ד' (להלן: "**המתלוננת**") בתור מטפלת אצל נאשמת 1. נאשמות 2-6 הן חברות של נאשמת 1. בין המתלוננת לנאשמות 2-6 קיימת היכרות מוקדמת.

האירוע נשוא כתב האישום התרחש על רקע חשדותיה של נאשמת 1 כי המתלוננת נמצאת במערכת יחסים אינטימית עם בעלה.

בליל האירוע שהתה המתלוננת בדירתה ברחוב כצנלסון 84 בת-ים (להלן: "**הדירה**") עם שתי בנותיה בנות 4 ו- 6.

3. בתאריך 5/1/18 בסביבות חצות הגיעו הנאשמות לדירת המתלוננת ודפקו בדלת. המתלוננת התעוררה משנתה ופתחה את הדלת. הנאשמות פתחו את דלת דירת המתלוננת לעברה ודחפו אותה.

4. מורן, קרן ואופירה חג' וכן בחורה נוספת שזהותה אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחרות**") נכנסו לדירה יחד

עם הנאשמות. במהלך שהותן במקום מורן וקרן חג' ניסו למנוע מהנאשמות לתקוף את המתלוננת אך ללא הצלחה.

5. נאשמות 1-4 ו-6 המשיכו בתקיפת המתלוננת בכך שמשכו בשערות ראשה, היכו באמצעות ידיהן על ראשה וגופה בעטו בבטנה וכתוצאה מכך ברח למתלוננת שתן.
6. כל אותה העת צעקו וקיללו הנאשמות את המתלוננת. לנוכח המתרחש בכתה הפעוטה.
7. בשלב זה נאשמת 1 אחזה במכשיר טלפון נייד והכתה באמצעותו על ראשה של המתלוננת.
8. בהמשך משכו נאשמות 1-4 ו-6 את המתלוננת מאזור הסלון למטבח ודרשו ממנה לומר את האמת בהתייחס לחשדות של נאשמת 1, ראשה של המתלוננת היה שמוט וזו ביקשה מהן שיעזבו אותה, הנאשמות דרשו מהמתלוננת שתפתח את מכשיר הנייד באמצעות קוד שהיה ברשותה זאת כדי לחטט בהודעותיה.
9. נאשמת 6 תקפה את המתלוננת בכך שסטרה על פניה ואמרה: **"זה על כל השנה הזאת"**. בשלב זה החלו ילדות המתלוננת ששהו בחדר לבכות.
10. בעקבות הרעש שעלה מהדירה, שכן שזהותו לא ידועה למאשימה דפק על דלתה של המתלוננת. נאשמת 5 אחזה בעורפה של המתלוננת ולחשה באוזנה לשתוק. נאשמת 5 דרשה מהמתלוננת להוריד את חולצתה, ואיימה עליה בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמרה: **"...אם את תדברי מילה נפגע בך"** בכוונה להפחידה. אחת הנאשמות פתחה את הדלת ואמרה לשכן כי הן עורכות מסיבה, השכן עזב את הדירה.
11. בהמשך ביקשה המתלוננת לשוחח עם נאשמת 1 לבד נאשמת 2 אמרה כי היא "לא זזה מהמקום".
12. בשלב מסוים חלק מהאחרות ונאשמות 3 ו-6 עזבו את הדירה. במקביל נאשמת 2 משכה את המתלוננת לסלון.
13. נאשמת 2 ניגשה למטבח, פתחה את מגירת הסכום ולקחה לידה מספריים. הנאשמת הלכה לעבר הסלון ואמרה למתלוננת: **"מי ששוכבת עם גבר נשוי לא מגיע לה שיהיה לה שיער"**. אז גזרה נאשמת 2 את שיערה של המתלוננת.
14. בהמשך אמרה נאשמת 2 למתלוננת כי עליה לגזור את שיערה בעצמה ואם לא תעשה כן: **"זה יהיה הסוף שלך"**. המתלוננת לקחה את המספריים לידיה וגזרה קצוות מהשיער למשמע בכיה של בתה הבכורה.

15. במקביל הפנתה נאשמת 1 מכשיר טלפון נייד לעבר פניה של המתלוננת, המתלוננת ביקשה שלא תצלם אותה. המתלוננת הצליחה להימלט לעבר חדר בנותיה, לקחה את בתה הבכורה לחיקה ואז דרשה נאשמת 1 ממנה פעם נוספת את הקוד למכשיר הנייד ועזבה את הדירה עם הטלפון הנייד של המתלוננת יחד עם הנאשמות שעדיין היו בדירה.

16. המתלוננת הזעיקה את אמה ממכשיר טלפון של שכנתה. בהגעת האם לדירה התעלפה המתלוננת. לאחר זמן פונתה המתלוננת לבית חולים וולפסון.

17. הנאשמות גרמו למתלוננת לסרציה בקרקפת באזור טמפורלי מימין ונפוחות קלה באזור שהם חבלות של ממש. המתלוננת דיממה מראשה וכתמי דם נראו על חולצתה.

18. נאשמת 5 תקפה את המתלוננת, בצוותא חדא עם נאשמות 1-4 ו- 6 ואיימה עליה.

19. בעקבות הודאתה של נאשמת 1 היא הורשעה בהסגת גבול פלילית לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") ובתקיפה הגורמת חבלה ממשית, עבירה לפי סעיפים 382 (א) ו- 29 (א) לחוק.

הערכים המוגנים:

20. הנאשמות פגעו באופן קשה בערך של שלמות הגוף, שלוותו של הזולת, מניעת התארגנות עבריינית ופגיעה בפרטיות.

21. האירוע נשוא כתב אישום זה הוא אירוע חמור. הנאשמות שלרובן אין עבר פלילי התארגנו כדי לפגוע באישה אחרת בביתה בשעות הלילה כשהיא מטופלת בשני ילדים קטנים.

22. המעשים שנעשו במהלך אותה תקיפה הם מעשים חמורים שמחייבים תגובה עונשית הולמת.

23. ב"כ המאשימה הדגיש בדבריו את החומרה היתרה במעשי הנאשמות וביקש לגזור עליהן עונש של 3 שנות מאסר בפועל. התובע סבר כי אין מקום לאבחנה בין הנאשמות וכי כולן ראויות לעונש זה.

24. התובע לא הפנה לפסיקה מנחה לעניין מתחם העונש הראוי וציין כי לא מצא פסיקה עם נסיבות הדומות בחומרתן לנסיבות מקרה זה.

25. ב"כ הנאשמות הסכימו כי המקרה הוא חמור, יחד עם זאת בהתחשב בנסיבות האישיות של כל אחת מהנאשמות

ביקשו לקבוע מתחם שמתחיל ממאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. ב"כ הנאשמות הגישו פסיקה התומכת בגישתם.

26. ב"כ נאשמת 1 ביקשה להתייחס לעובדות כתב האישום המתוקן בלבד ולהתעלם מן העובדות שהיו חלק מכתב האישום המקורי. הסנגורית הזכירה כי בית המשפט לא נעתר לבקשת התביעה לשנות את סעיפי האישום וליחס לנאשמת עבירה חמורה יותר. כמו כן ציינה הסנגורית כי המאשימה לא הציגה אף פסק דין התומך בגישתה לעניין מתחם העונש הראוי.

27. ב"כ הנאשמת ציינה כי היה קשר מוקדם בין הנאשמת 1 למתלוננת שטיפלה בבנה הפעוט. לדברי ב"כ הנאשמת היא התייחסה אליה בצורה חיובית ונתנה לה ולילדיה מתנות מעבר לשכר עבודתה. ב"כ הנאשמת ציינה כי המתלוננת לא עבדה באופן סדיר גם לפני האירוע והייתה בטיפול נפשי גם לפני התקיפה נשוא כתב האישום.

28. הסנגורית ביקשה לקבוע כי מרשתה אינה הבולטת בין כל הנאשמות בתיק זה. הסנגורית ביקשה להתעלם מעובדות בתסקיר נפגע עבירה שלא מתיישבות עם עובדות כתב האישום המתוקן, כגון העובדה כי האירוע נמשך שלוש שעות.

29. ב"כ הנאשמת אינה מתעלמת מחומרת האירוע, אולם מבקשת להתחשב בפגיעות הגופניות הלא חמורות שנגרמו למתלוננת, בהודאתה של הנאשמת במיוחס לה, בעברה שאינו מכביד ונסיבותיה האישיות. ב"כ הנאשמת מדגישה כי בתה הבכורה של המתלוננת לא ראתה את האירוע.

30. ב"כ הנאשמת הציגה פסקי דין שתומכים בגישתה לפיה מתחם הענישה ההולם אמור להתחיל ממאסר שירוצה בעבודות שירות, פיצוי כספי וקנס.

31. ב"כ הנאשמת ביקשה להתחשב בעובדה כי הנאשמת חסכה את הצורך בהעדת המתלוננת ולקחה אחריות על מעשיה. הסנגורית ציינה כי לנאשמת שני ילדים בני 8 ו-10, אבי הילדים נרצח והיא נאלצה לטפל בילדים לבדה. הנאשמת נישאה בשנית ונולד לה ילד שהוא היום בן 4. היא התגרשה מבעלה השני והיום אין קשר בינה לבין הגרוש שלה. ב"כ הנאשמת הגישה מסמכים המצביעים על קשיים כלכליים.

32. הסנגורית ציינה כי במהלך מעצרה הנאשמת 1 נרתמה להליך טיפולי ומאז שחרורה לא נפתחו נגדה תיקי אלימות. מאחר והממונה מצא את הנאשמת מתאימה לבצע עבודות שירות, הסנגורית עתרה לגזור עליה מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ופיצוי למתלוננת.

תסקיר נפגע עבירה:

33. המתלוננת הייתה אמורה להעיד בפני נוכח כפירת הנאשמות באישומים שיוחסו להן. הפסיכיאטר המטפל בה ציין בחוות דעתו מיום 23/2/2020 כי העדתה עלולה לדרדר את מצבה הנפשי ולפגוע בהישגים הטיפוליים שהושגו.

34. הודאתן של הנאשמות בכתב האישום המתוקן ייתר את הצורך בהעדת המתלוננת.

35. מתסקיר נפגע עבירה שהוכן ביום 11/5/2021 עולה כי המתלוננת סובלת מהפרעה פוסט טראומטית כתוצאה ממעשיהן של הנאשמות. המתלוננת לא מסוגלת לעבוד ומקבלת קצבת נכות זמנית מהמוסד לביטוח לאומי.

36. הגב' נועה ניסים רותם, מפקחת מחוזית נפגעי עבירות שערכה את התסקיר התרשמה כי המתלוננת מתמודדת עם נזקים קשים במישור הנפשי והרגשי הפוגעים משמעותית בתפקודה.

המתלוננת מטופלת במרפאה לבריאות הנפש "אברבנאל" בטיפול רגשי ותרופתי ובנוסף ב"קנאביס רפואי". גם בתה מטופלת במרפאת ילדים ונוער של "אברבנאל".

37. מאחר והפגיעה התרחשה בתוך ביתה של המתלוננת הדבר פגע בתחושתה כי הבית משמש מקום מגן בטוח כתוצאה מכך המתלוננת לא חזרה להתגורר בביתה בגלל הקושי הרגשי לחזור למקום האירוע. גורמי הטיפול מנסים לסייע למתלוננת ובתה לשוב באופן הדרגתי להתגורר בביתן.

38. המתלוננת מתקשה לתת אמון באחרים ולסמוך על עצמה שתזהה מצבי סיכון. המתלוננת חשה חוויה של בגידה בעיקר מצד נאשמת 1 אשר שימשה במשך כשנה כמעסיקה שלה.

39. נוכח הפגיעות במתלוננת ובתה הבכורה המליצה המפקחת לחייב את הנאשמות בפיצוי כספי משמעותי.

תסקיר נאשמת 1:

40. נאשמת 1 הינה אישה בת 31 גרושה ואם לשלושה ילדים בני 4, 8 ו-10, היא עובדת בחנות כלי בית.

הנאשמת מסרה כי מגיל 16 התחברה לגורמים שוליים ולא גויסה לצבא על רקע מעורבות פלילית.

41. בעלה הראשון של הנאשמת נרצח על רקע סכסוך פלילי, אמה ניסתה לרתום אותה לטיפול אך לא התמידה בכך. ילדיה הגדולים קיבלו טפול פרטני על רקע קשיים רגשיים.

42. לנאשמת רישום פלילי אחד בגין אלימות כלפי עובד ציבור בגינה נידונה למאסר מותנה.

לאחר שחרורה ממעצר בתיק זה הנאשמת שובצה בקבוצת נשים עוברי חוק. הנאשמת הגיעה למפגשים אולם התקשתה לבחון התנהלותה באופן ביקורתי.

43. הנאשמת מסרה כי חשה פגיעה עמוקה באמון שנתנה במתלוננת, נוכח חשדה כי קיימה יחסים אינטימיים עם בעלה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת עדיין עסוקה בפגיעה שחוותה מצד המתלוננת על רקע החברות שנוצרה ביניהן. הנאשמת מודעת לאפשרות שתידון למאסר בפועל, היא ציינה שאינה מעוניינת בהתערבות גורמי הרווחה ומעדיפה להסתייע בבני משפחתה לטיפול בילדיה.

44. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכוי של ממש להישנות עבירות אלימות מצד הנאשמת והמליץ לגזור עליה עונש ממש.

הפסיקה הנוגת:

45. בת"פ 7092-11-19 **מדינת ישראל נ' יוסף כהן ואחרים** מיום 13/4/21 הורשעו הנאשמים לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא, הסגת גבול בצוותא. אחד הנאשמים הורשע גם באיומים.

46. הרקע לאירוע היה סכסוך בין נאשם 1 למתלונן שנבע מאי קבלת צילומי חתונה מהמתלונן. הנאשמים פגעו בשלומם ובכבודו של המתלונן, על תחושת בטחונו האישי כשנכנסו לביתו היכו אותו לעיני בני משפחתו וגרמו לו חבלות. למתלונן ולבתו בת ה-9 נגרמו נזקים נפשיים. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם הולם בין 10 ל-20 חודשי מאסר. יודגש כי התקיפה החבלנית הופסקה רק כשהוזעקה למקום המשטרה והשכנים התערבו בנעשה. לאחר בחינת מכלול הנסיבות החליט בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם בין 9 ל-20 חודשי מאסר.

47. בית המשפט העליון עמד על החומרה הגלומה בעבירות אלימות. בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן** (ניתן ב-10/11/09) נקבע: **"...יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד..."**

48. יש מקום לציין כי הרשעה באותן עבירות אינו מחייב קביעת מתחם ענישה הולם אחיד לגבי כל הנאשמות. יש לתת את הדעת לחלקה של כל נאשמת באירוע ולקבוע מתחם שתואם את החלק הספציפי של כל מעורב.

49. בע"פ 2099/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ב-22/5/2016) נקבע: **"...תלמוד לומר - מקרים שבהם ביצוע העבירה נעשה באופן דומה, אף מקום שבו בוצעה העבירה בצוותא חדא, אין זה מן הנמנע שיוטל גזר דין**

שונה לכל אחד מהמעורבים, והכל לפי נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם...".

דין והכרעה:

50. המעשים בהם הודתה הנאשמת 1 הם חמורים ביותר הנאשמת יזמה הגעה לביתה של המתלוננת סמוך לחצות, גרמה לתקיפתה בעצמה ובסיוע חברותיה, התעללה בה באופן קשה ופגעה בפרטיותה כשנטלה את הטלפון הנייד שלה.

51. אני סבור כי עונשה של נאשמת 1 חייב להיות חמור יותר מהנאשמות 4, 5 ו-6 שנידונו בפניי.

בעניינה של נאשמת 1 מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר.

52. לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות לרבות הודאתה, מצבה המשפחתי, הפגיעות במתלוננת ובתה, הזמן שחלף מאז האירוע, החלטתי לגזור על הנאשמת 1, 25 חודשי מאסר מהם 18 חודשים לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרה מיום 5/1/2018 ועד 9/1/2018 והיתרה על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורה מבית הסוהר והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור את אחת העבירות בהן הורשעה בתיק זה.

53. אני מחייב את הנאשמת 1 לפצות את המתלוננת בסכום של 12,000 ₪. סכום זה ישולם ב- 12 תשלומים שווים ורצופים של 1,000 ש"ח כל אחד. הסכום הראשון יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 10/8/2021 ויתר התשלומים ב- 10 לכל חודש שלאחריו. הסכומים יועברו למתלוננת על פי פרטים שימסרו על ידי תביעות.

נמסר על הזכות להגיש ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"א, 21 יוני 2021, בהעדר הצדדים.